

Predikan i Skepplanda kyrka 2022 av Tobias Bäckström

Palmsöndagen

”Vägen till korset”

Jes 50:5-10

Rom 5:1-5

Luk 19:28-40

Ps: 386, 641:7, 443, 700:1, 358, 145

Livet är inte alltid enkelt – ibland är det svåra beslut som måste tas. Det kan hända att vi inser att vår väg genom livet är på väg mot ett håll som vi helst hade sluppit. Men att väja för det svåra och välja den enkla lösningen är inte heller ett alternativ. Att undvika varje svårighet som livet erbjuder leder till att vi krymper som människor. Hoppas man över kampen går man också miste om segern.

Jag kom att tänka på filmen Click med Adam Sandler i huvudrollen när jag förberedde min predikan. Den handlar om en person som får tag på en fjärrkontroll, en mycket speciell sådan. Han styr inte bara TV:n med den utan sitt eget liv så att han kan snabbspola sig fram i livet. Så vid ett tillfälle när hans fru skäller ut honom trycker han på *Fast Forward* och snabbspolar genom hela grälet. Michael Newman som karaktären i filmen hette, tyckte detta var en fantastisk uppfinning. Alla jobbiga perioder i sitt liv kunde han nu gena förbi. Men vi förstår nog att hans liv inte alls blev mindre komplicerat bara för att han kunde hoppa över det svåra och komplicerade. Tvärtom faktiskt. Livet erbjuder inga genvägar. Vi kan inte bara smita förbi svårigheter för att gå direkt på det roliga. Inte utan konsekvenser, och faktiskt inte utan att vi går miste om väldigt mycket i livet, erfarenheter som vi i efterhand ändå inte skulle vilja vara utan.

Idag handlar det om Vägen till korset. Det handlar om hur Jesus väljer en väg som leder till det svåraste man kan vara med om – döden på ett kors. Det var en väg som ingick i hans uppdrag som människa på jorden. Och det fanns ingen genväg. Det absurda för Jesus var att i hans fall, just när det närmar sig slutet på vägen, så sker det under jubel och lovsång. Lärjungarna jublade när han red i in i Jerusalem, de bredde ut sina mantlar och viftade på sina palmblad. Och de sjöng sin lovsång: *”Välsignad är han som kommer, konungen i Herrens hamn. Fred i himlen och är i höjden.”* De vet inte det Jesus vet.

Ja, de förstår inte vad som väntar honom i Jerusalem, ändå är det så att det de trodde om Jesus inte var *helt* fel. Det var bara det att de hade en lite för ytlig syn på vem Jesus är. De tänkte att han skulle bli kung – och ja, de skulle han, men inte i Jerusalem utan kungarnas kung för hela mänskligheten. De trodde att han skulle bli krönt – och ja, men inte med en krona utan med en törnekrans. Det trodde att Jesus skulle bli upphöjd – och ja, men inte på en tron utan på ett kors. De trodde att han skulle befria dem alla – och ja, men inte från romarna utan från synden och dödens makt. Problemet med deras tro på Jesus var inte att de trodde för mycket utan för litet. De hade inte för höga förväntningar utan för *låga* förväntningar.

Ändå försökte Jesus ge dem antydningar när han väljer att rida in på en åsna. Därmed så pekade han på en profetia från Sakarja som visade att han inte skulle vara en vanlig jordisk kung. Där i Sakarja talas det om en kung som kommer i enkelhet men som likväl ska härskas ända till världens ände.

Men folket förmår inte där och då ta till sig de subtila tecken som Jesus ger dem. När Jesus rider in och lyssnar till deras jubel och hör deras förhoppningar, så är det just för att bönhöra dem och motsvara deras förväntningar men på ett mycket djupare och större sätt än vad de kunnat ana.

Hans uppdrag var att gå hela vägen till korset. Inte att *undvika* smärtan utan att *gå in i* den. Att snabbspola fram till uppståndelsen och himmelfärden var inget alternativ. För även om han var på väg mot korset var det ju inte slutstationen. Vägen gick till korset – men den stannade inte där. Vägen för Jesus går *genom* död till uppståndelse, *genom* kamp till segern. Men han kan inte hoppa över kampen, lidandet och döden, för då hade han gått miste om segern och uppståndelsen.

Vi har alla våra vägar att gå och som följer samma mönster. Allas våra liv bjuder på svårigheter, kamp och lidande. Och alternativet är inte att undvika detta utan att gå igenom det. Vi orkar det eftersom Jesus har gått före oss, han gick hela vägen och vi får gå med honom, sida vid sida.

Vägen till korset går han för vår skull, i vårt ställe. Det han gjorde fick betydelse för oss alla, ja – hela mänskligheten. Och tack vare Jesus vet vi att korset inte är slutet, det väntar en seger och en uppståndelse även för oss när vår vandring genom livet är slut. Han gick före oss, inte bara in i lidandet och döden utan också in i uppståndelsen i livet.